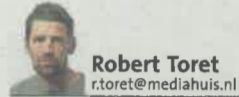

'Gek om in de andere kleedkamer te zitten'

Na bijna tweeënhalf jaar afwezigheid staat de Gooische hockeyderby tussen de vrouwen van Laren en Huizen zondag weer eens (in competitieverband) op het programma. Zij het niet in de hoofdklasse, maar een treetje lager, in de promotieklasse. Voor Anouk Bekkers (Laren) en Sanne Hak (Huizen) een extra bijzonder duel: zij speelden vorig seizoen nog voor de tegenstander van morgenmiddag.

Robert Toret
r.toret@mediahuis.nl

Laren ■ Een wat trieste noviteit: voor het eerst in jaren is het Gooi, dat toch bekendstaat als voorname hockeyregio, niet op het hoogste niveau vertegenwoordigd. Bij de vrouwen speelden er drie seizoenen geleden zelfs nog twee clubs in de hoofdklasse. Na de degradatie van Huizen in 2019, daalde begin mei ook Laren af naar het tweede niveau, de promotieklasse. Beide clubs hebben de ambitie om - op termijn - weer de stap omhoog te maken. Vandaag staan ze tegenover elkaar. Voor Sanne Hak (19) een bijzonder duel: zij speelde de afgelopen vijf jaar aan de Eemnesserweg in Laren en keert daar nu terug als tegenstander. Ook voor Anouk Bekkers (28) is het treffen speciaal. Zij bewandelde deze zomer de omgekeerde weg, na zeven seizoenen bij Huizen.

Hoe goed kennen jullie elkaar?

Hak: „Niet heel goed hoor. We hebben nog even met elkaar getraind aan het einde van vorig seizoen. Ik had toen mijn keuze voor Huizen nog niet gemaakt en Anouk kwam meetrainen om te kijken of ze het wat vond. Dan stel je jezelf even voor en maak je een praatje.”

Bekkers: „Zo ging dat inderdaad. Ik wist ook dat Sanne twijfelde om naar Huizen te gaan en daar mee zou gaan trainen. Ik heb haar geadviseerd haar gevoel te volgen en dat heeft ze uiteindelijk ook gedaan.”

Waarom hebben jullie voor deze nieuwe stap gekozen?

Bekkers: „Simpel: de coach en ik zijn geen match. Ik had niet de intentie om weg te gaan bij Huizen, maar het werkte gewoon niet. Als je op dit niveau hockeyt, kost dat veel tijd. Als het goed is, krijg je daar energie voor terug. Maar bij mij werd het een energielek. Ik heb getwijfeld of ik nog door wilde op hoog niveau. Ik heb overwogen terug te gaan naar mijn oude club in Zeewolde en heb zelfs andere sporten uitgeprobeerd, zoals handbal. Uiteindelijk meldde Laren zich en op de trainingen had ik enorm veel plezier en merkte ik ook dat ik echt nog wel die drive heb.”

Hak: „Ik ken Amber Folmer, de aanvoerder van Huizen, goed. Ze zei al vaker: 'als Laren degradeert, moet je naar ons komen'. Dat nam ik niet serieus, maar toen het zo ver was, kreeg ik een belletje van de coach. De situatie bij Laren was onzeker, de één na de ander vertrok. Ik besloot het een kans te geven. Dat beviel zo goed dat ik ervoor ben gegaan.”

Hoe kijken jullie terug op jullie tijd bij je vorige club?

Bekkers: „Ik heb een geweldige tijd bij Huizen gehad en er geleerd wat

Laren-aanvalster Anouk Bekkers (l) en Huizen-middenveldster Sanne Hak ruilden deze zomer van trainingsjasje.

FOTO STUDIO KASTERMANS/DANIELLE VAN COEVORDEN

„
Ik hoop dat ik de bal niet naar de verkeerde kleur speel

hockey op dit niveau inhoudt. We maakten elk jaar stappen en promoveerden uiteindelijk zelfs naar de hoofdklasse, voor de club een ongekend succes. Dan speel je ineens tegen gelouterde internationals. Ook van de coaches heb ik veel geleerd, zeker van Kim Lammers. Zij was zelf aanvalster, net als ik, en heeft alles gewonnen wat er te winnen valt. Ze leerde me hoe ik me moest positioneren en om effectieve meters te maken, door op het juiste moment je loopactie in te zetten. 'Geduld', riep ze dan. Daar heb ik veel aan gehad. Het einde was minder leuk, maar daar wil ik niet de nadruk op leggen. Het positieve overheerst.”

Hak: „Ik heb eerst vier jaar in de jeugd gespeeld bij Laren, nadat ik

overkwam van 't Spanderbosch. Een leuke tijd. Uiteindelijk ben ik met een aantal andere meiden overgestapt van de A1 naar dames 1. Sportief gezien ging het misschien minder, maar voor mij was het wel een heel leerzame periode. Zeker vorig seizoen heb ik veel minuten gemaakt op het hoogste niveau. Daar word je beter van. Laren blijft ook wel mijn clubje hoor. Mijn zusje gaat er weer hockeyen en mijn vader heeft er elf jaar in heren 1 gespeeld. Ik kom er ook nog steeds, ik ken er zoveel mensen. Hopelijk komen de feestjes straks ook weer.”

Hoe bevalt het bij jullie nieuwe club?

Hak: „Enorm goed, ik ben heel warm ontvangen. Ik kreeg ook echt het gevoel dat iedereen heel blij was met mijn komst. Ze zijn super geïnteresseerd allemaal. Ik kende ook al wel de nodige meiden, als tegenstandsters in de jeugd. De sfeer in de groep is heel goed. En ik heb mijn plekje in het team - op het middenveld - ook echt wel gevonden.”

Bekkers: „Ook ik heb het erg naar mijn zin. We hebben een vrijwel geheel nieuwe groep, er zijn maar een paar meiden van vorig seizoen over. We moeten dus bouwen aan een nieuw team en maken daarin stappen. We leren elkaar steeds beter kennen, zowel als speelster als qua

karakter. Een nieuwe ploeg betekent ook een andere dynamiek en een nieuwe hiërarchie. Ik ben veel met het team en mijn teamgenoten bezig. Ik werk op een middelbare school in Hilversum als docent bewegingsonderwijs en heb dus een pedagogische achtergrond. Ik vind het interessant om te zien hoe ik andere speelsters in hun kracht kan zetten. Ik ben echt wel een teamplayer en ben als een van de oudere, meer ervaren meiden veel met het proces bezig.”

Hoe vreemd zal het zijn om tegen de club te spelen waar je zo lang hebt gehockeyd?

Hak: „Het is vooral gek om ineens in de andere kleedkamer en dug-out te zitten. Er zijn natuurlijk niet veel oud-teamgenoten meer over bij Laren, dus ik kom een hoop nieuwe gezichten tegen in het veld. Langs de lijn zal dat anders zijn, daar stikt het van de bekenden. Wel grappig: de eerste wedstrijd met Huizen was tegen HIC. Daar speelt een ander meisje dat van Laren is overgekomen, Eliza Vermeulen. We stonden naast elkaar, er gebeurde iets en toen riep ze: 'Laren-bal'. We keken elkaar aan en schoten in de lach. Ik hoop dat ik zondag de bal niet naar de verkeerde kleur speel.”

Bekkers: „Ik denk niet dat het heel

gek zal zijn. Het is wat Sanne zegt: als we op Huizen spelen, voelt dat waarschijnlijk anders. Daar had je je vaste plekje in de kleedkamer. Of ik Huizen nog op de voet volg? Natuurlijk houd je het wel een beetje in de gaten, zeker omdat ze ook bij ons in de competitie zitten. Maar niet met bovengemiddelde belangstelling of zo. Ik heb er ook niet zoveel contact meer. De meeste meiden van de oude garde waren al weg en met die van vorig seizoen had ik niet een heel hechte band.”

Wat verwachten jullie van de derby?

Bekkers: „Het zal geen doelpuntenfeest worden, beide clubs scoren niet veel. Ik verwacht dat het team dat het meest gedisciplineerd blijft verdedigen, wint. Ik heb er vertrouwen in dat wij dat zijn, op basis van de progressie die we laten zien. Ik houd het op 2-1. Zelf de winnende? Die gun ik aan Mylee Vos de Mooij, zij verdient het.”

Hak: „Wij hebben veel vertrouwen gehaald uit de zege op Tilburg, toch een titelkandidaat. Die lijn willen we doortrekken. In de jeugd wonnen we altijd van Huizen en ook bij de senioren stond Laren altijd hoger in de pikorde. Maar die tijden zijn geweest. Daarom winnen wij met 1-2. Scoren? Daar ben niet zo van. Maar een assistie zou leuk zijn.”